

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

MOKUMENTS.

QUESTA setmana 'ls monuments han vingut avants de la Senmana Santa.

Ab aixó sols se demostra que 'l nou estat de coses es tant eminentment catòlich, que fins s'adelanta á las ceremonias de la mateixa Iglesia.

¡Monuments avants del dijous sant! Es una cosa que no s'havia vist fins are.

Pero ¡qui 'ns fá embrancar en consideracions polítiques y religioses en uns temps com aquestos?... Fora, fora tot aixó que déyam... millor que anar á la presó es anar á cala Ciutat, pujar per l' escaleta fosca fins al segon pis, y donar una ulladeta als monuments que obtant al concurs obert per l' Ajuntament, tenen de servir pera commemorar las glorias d' Espanya en la guerra d' Africa.

Y permetin que com á flosop d'aquells rancis, exclami:

¡Monuments á la guerra!... Respiréu fabricants de llana, qu' estém encare molt lluny del temps en que tinguéu deplegar per falta de primera materia. Lo dia que 'ls pables aixequin monuments á la pau, al treball y á la civilització, llavors ¡ay de vosaltres!

* *

Ja som dintre: al passar la porta á ma esguerra, hi ha dos projectes: un d' ells té algo de campanar de Gracia: está adornat ab estatuas de soldat, sentadas tranquilament, com si diguessen:—Mentres esperém que 'l Jurat nos premihi, seyemhi.—Hi trobém á faltar, que, per estar mes en situació, fumin un cigarrillo. Llavors lo monument tindria verdader caràcter nacional.

Lo segon té una columna bonica; pero l' estatua de la gloria descansa sobre una peana molt semblant á las qu' emplean los pastissés en los ramilletes. Aquest recort de pastillatje també fá d'ell un monument eminentment espanyol.

Segueix després d' aquest un altre projecte: té un aire sepulcral qu' entristeix: lo dibuixant al copiarlo devia llsnar unas llágrimas com sigrons. Nos ha semblat al véure'l que 'l únich material de construcció era la tela y la fusta: una colecció de biombos pintats de jaspis sobre-posats; pero hém vist en la memoria que fins devia emplearshi 'l mármol. Fóra á fé mal enguanyat. Son autor com á detall de l' obra presenta un fanal.

Y 'l vé un altre: la planta baixa representa una creu descansant sobre una mitja lluna: en la base hi ha recorts de totas las guerras qu' Espanya ha sostingut ab los moros: mes amunt la guerra d' Africa: per últim un temple grech ab l' estatua d' Espanya coronant als seus fills. Se véu que son autor al menos ha pensat. Unicament una cornisa de caps d' elefant, farà dir al vulgo, y 'ns farà dir á nosaltres: ¡ma loy que trémpas!

Y aném al que segueix; basament ab reminiscencias árabes, y una reproducció de la columna Trajana: aquell es massa gran y aquesta massa xica: es com un senyó bèn calsat y ab un barret de pega.

Al costat d' aquest una visió estranya: pero molt estranya 'ns fá girar la vista. Una cosa llarga y prima com un dia sense pá que no es columna ni es pilar, serveix de pedestal á una estatua de la gloria. Miréuvoso be y resulta qu' es un canó. ¡La gloria sobre un canó, boca per mant! No faltava mes sino que á un ximple l' hi passés pèl cap disparar, y llavors la gloria se 'n anava al cel feta á bossins. Aquest projecte 'ns ha recordat la novela de Julio Verne «De la tierra á la luna».

Y avants d' entrar á l' altra sala, fém un compás d' espera.

* *

Ja hi som:

Seguint sempre per l' esquerra se 'ns ne presenta un, que sembla una font: no hi falta casi bè res mes que l' es beurador.

Al costat un altre, si fá no fá com aquest. Se véu que son autor s' ha trencat lo cap buscant assumptos populars pera 'ls baixos relléus que l' adornan. Un d'ells que 'ns l' ensenya per separat, es copia exacte de un redolí de l' auka de la «Guerra de Africa».. saben? Aquell que diu:

—«El sargento Mur cual fiera toma al moro una bandera.»

Y 'n segueix un' altre mes escultural que arquitectònic. Si 'l Jurat no premia á son autor, recomaném al qui 'n surti, que l' hi deixi fer las estatuas, que 's véu qu' es un senyó que hi entén.

Lo qui va seguint té sobre una base que semblan las murallas de la Ciutadela, las duas columnas d' Hércules. Si 'l Jurat fes militar, l' autor tindria 'l premi segur: en dias de barricadas lo monument podria convertirse en una fortaleza de primera classe qu' escombraria tots los carrers á que fes cara.

Lo seu vehí es árabe: figura un torreón aspillat, y la base está plena de preciosas motilluras. Qualsevol al veure'l diria que la guerra de Africa vá ferse á cops de fletxas y de llansas com en los temps antichs. Y ademés un monument árabe no pot commemorar lo triunfo d' Espanya sobre 'ls moros, sino lo de aquestos sobre Espanya. Y sino porque hém d' acudir á la seva arquitectura?

Y are, respirin avants, que hém arribat al monument mes barceloní de tots.

Figúrinse una casa ab baixos, primer pis y golfas, una torra que construhida á Sarriá donaria al menos trenta duros cada mes, y posanhi aygua viva trenta dos y tot, casa que serveix de base á una elevadísima columna. ¡Quina llástima que en lloch de ser columna no siga xameneya! Llavors per comte de las inscripcions podria haverhi un rétol del tenor següent: «Gran fábrica de almidon.»

* *

Ja girant al altre pany de paret se 'ns ne presenta un perfilat tot just, estrany com totas las cosas d' Espanya. Mitj árabe, mitj gòtic y mitj d' aquest estil qu' en las joyas d' are usan los argenters, podria ser compost en sa gran majoria ab filets y cargolillos de imprenta, dels qu' estavan en boga en l' any 35.

Y girant y tornant ja cap á la porta, un altre 'ns ensenya una columna alta y prima com un para-rayos que no deixa de ser per xó molt esbelta. Dú per lema: «Barcelona es bona» y si miran lo seu pressupost veuran qu' es lo projecte mes barato dels presentats. De modo que aniria bè ab un reclam que digués: «Elegancia, perfeccion y baratura.»

Al costat d' aquest un altre que té potser mes de cent inscripcions, demostra que 'l seu autor s' ha cuydat molt d' ensenyar á llegir al poble. Sempre es un pensament laudable.

Y anant seguint 'ns topém ab un de gust árabe y ab lema italiá plé de detalls preciosos; pero que té 'l gran defecte de estar sa columna interrumpuda per dos balconets, com si 'ls que deurán pujarhi, tingan necessitat de pendre l' ayre pèl camí duas vegadas. Pèl demés l' hi falta filosofia y l' hi sobran escalas.

Avants de sortir de la sala, n' hi ha un altre ab lo lema Marte: té també 'l caràcter de font pública, com lo que á l' altra part de la porta, l' hi fá de pendant.

Y torném á la primera sala.

* *

Al penetrarhi, torcent sempre á ma esquerra, n' hi ha un de color de rosquilla, que á un hom l' hi venen ganas de menjársel. Es de gust dórich; pero en lo capitell de la columna hi ha una claraboya rodona, que se sembla molt á la del rebost de casa.

Y al altre pany ab lo lema «Pro patria» un de perfilat y sense perfil, ab un magatzém y un altar á dintre, plé de detalls de bisuteria, carregat de ninots y d' estranyesas acaba la colecció.

Pero dihém mal, no l' acaba: quatre mes n' hi ha, titolats «El leon», «La fama», «La Espanya» y «La estrella» colocats tots quatre sobre las finestras del local de la exposició. Sem-

blan tots trassats per la mateixa má, y tots quatre no 'n valen un dels altres.

* *

Aquí acabém la ressenya.

Y vostés dirán: ¡No n' hi ha cap de bó?— ¡Alto aquí! 'ls contestarém. Apesar de lo qu' hem escrit, la majoria tenen cosas dignas, y 'l conjunt del concurs que Dèu n' hi doret.

Sino que nosaltres tenim un geni que no sabem veure mes que la part ridícula de las cosas.

Si en lloch de ser redactors de LA CAMPANA, fóssem Jurats, de molts d' ellas de prescindiriam.

P. K.

BATALLARAS

Lo nivell del pis de la Rambla s' ha baixat. De modo que are la gent que hi passeja sembla mes petita.

No faltaba sino aixó, porque aquells que tot ho veuen de color negre, digan are:—¡No veyéu, com s' ha rebaixat lo nivell y la talla del nostre poble?..

En los célebres tallers de 'n Krupp, hi ha 12 mil obrers y 7 mil en las minas del mateix senyor.

Total 19 mil... assessinos indirectes.

Fa uns quants números que 'l sermó dominical del senyor Mañé dirigit á n' en Bonifaci, versa sobre'l mateix tema:

Lo catolisisme y la llibertat poden subsistir units.

¡Si! Rahó té l' articulista:

No hi ha mes que girar la vista alrededor: cap situació com la actual tant catòlica y tant liberal al mateix temps.

La República francesa segueix sens novetat en la seva importantíssima salut.

Los que deyan que no podria constituhirse ministeri, s' han quedat ab un pam de nas.

Lo ministeri ja está: format de conservadors, los radicals no temen ni rezelan.

¡Ah! es que á Fransa la millor salvaguardia de la república, es la mateixa necessitat que hi ha de que existeixi.

Lo Congrés italiá ha votat la pena de mort. ¡Y qué costa 'l triunfo dels humans progressos!

¡La pena de mort! ¡Lo butxí! ¡Lo crim per castigar al crim!

L' Italia encare no es lliure.

La Correspondencia 'ns fá saber que alguns dels elements anárquichs ó cantonals se disposan á abjurar de sos errors y á viure en pau dintre de la monarquia.

Lo corresponsal de la Independencia diu que 'u créu molt bè, y créu ademés que fins estarán disposats á admetre destinos.

Y nosaltres no fem res mes que mirárnosho... y reflexionar. Reflexionin vostés també: ja veuran quin gust que hi troban.

Los catòlichs de Acapulco (Méjich) han moré á 30 protestants, dintre del seu temple mateix. ¡Oh mansuetat evangélica!

¡Quina llástima qu' en Saballs no vaja á donar un vol per aquella terra!

Lo Terso diu que ha exonerat á n' en Cabre-ra, y 'ls carlins diu qu' envian exposicions al

Terso, demanantli que 's posi á n' en Cabrera al costat.

En l' entre-mitj surten telégramas carlins en que 's diu que ha abortat la conspiració que contra 'l rey del suro havia tramat en Cabrera, y cirulars de 'n Mendiri declarant traydors als qui arribin á posarse 'l nom de Cabrera als llabis.

De modo que si 'ls carlins fossen mansos, semblaria alló una orga de gats: are sembla una orga de tigrés.

Las monjas de Montesion ja tornan á tenir o convent que havia sigut quartel dels cipayos.

Hi ha edificis bèn desdixats.

De convents á quartels, y vice-versa.

FABULETAS.

I.

A la má la doctrina cristiana, un tal Peret Quintana passava tot lo dia y de memoria, entera la aprenia, feya ja una semana.

—Pero noy ¿perque 't cansas? sa trista mare deyalí ab véu tendre; y 'l xicot responia:—Tinch d' apendre las benaventuransas que no vull que 'l diable 'm duga á vendre.

Y de nit y de dia y á tot' hora en los llabis tenia igual romanso; sempre jihent ab véu commovedora: —¡Ay! benaventurat aquell qui plora!... —¡Ay! benaventurat aquell qui es mansol!... Y ab tal febre vivia, y tant rumiava y als benaventurats tant envejava, y tant vá capicarse 'l pobre noy, que al poch temps y quan menos s' ho esperava per benaventurat aná á Sant Boy.

Aixis lector, no perdís l'esperansa, qui una cosa desitja, al fi l'alcansa..

II.

En Cap-cigrany, gefe d' una partida pèl gust de destruhir, pèl gust tant sols, passá un riu, y mana que desseguida fessin volar lo pont.

Satisfet ab l' hassanya caminava per lo pais endins, frente dels seus, y en lo moment que menos s' ho esperava una columna 's véu.

Ja gira gua y los soldads darrera: ja arriba ari an del riu.. ja s' ha parat: la tropaja es aprop... donchs ell qu' espera? ¡ay! lo pont veu trencat.

A si mateix llavors s' acrimina, á si mateix llavors se malaheix, y las tropas l' hi clavan tal tunyina que no vá alsarse'n mes.

No sigüeu cap-cigrany, que qui aixó explica ha volgut dirvos estimats lectors, que fins la cosa indiferent ó xica, ve un dia que pot fernos grans favors.

P. K.

REPICHS

CARRERS DE BARCELONA.

¿Quin es lo carrer que fá mes hospital?—Lo dels Tres llits.

¿Y 'l carrer mes aborrible pèls partidaris de las es?—Lo de Tantarantana.

¿Y 'l que no pot fer gayre bona olor?—Lo de detrás de Sant Just.

¿Y 'ls dos mes germanets?—Cremat xich y Cremat gran.

¿Y 'l mes variable?—L dels Cambis.

¿Y 'ls dos que sent mes contraris de geni yihen mes agermenats?—Lo del Tigre y 'l de la Paloma.

UN BARBER Á UN PARROQUIÁ SÉU

SONET.

Gitano me havèu dit ab mala excusa á mi que dos vegadas per senmana de vostre brut clatell l' esquerpa llana tallo, perque tant sols un carli l' usa,

Gitano me havèu dit perque duch brusa, y perque segons dibèu molt s' agermana ab lo d' ells mon ofici ¡gran pavana! la expressió no veyèu quan vos acusa?

Diguèume: la contesta vos demano: sino me la deu prompte aquí vos surro si essentne del ofici un veterano esquilantvos, jo sò qui 'us fá anar curro: y jó, com me dibèu soch un gitano ¿contradiréu que vos scu sols un burro?

J. V. F.

Històrich:

Un pagés que vá á Sant Guim, en sent á la estació sedeja molt.

Com que sab una mica de lletra, mira 'ls rétolos de sobre de las portas, y per últim topa ab un, que l' hi sembla indicarli que allá 'l treurán de apuros.

—¿Qué se le ofrece á V? l' hi diu un senyor molt bèn posat.

—Ja veurá, que 'm porti una graciosa.

—Pues tiene gracia! por quién me toma V.?

—No es aquí 'l café?

—El café?...

—Si senyó?... si: bè 'u diu lo rétol. Que's créu que no sé de lletra encare que vaja ab barretina? Miris aquí sobre...

—Si eso dice «Gefe de la estacion.»

—Ay, perdoni: jo 'm creya que deya «Café de la estació.»

Un xulo andalús lo dia de Sant Joseph entra á una xocolateria, 's menja un mató de mitja pesseta, y vol martxar sense pagar.

—Alto! diu l' amo.

—Pue que no me venga V. con bromiyas: que yo soy un maton...

—Lo mató lo que ha fet menjarse'l, que aquí 'l matons nos lo menjém sempre: pero 'ls paguém.

GEOGRAFIA DE CATALUNYA.

¿Quin es lo poble mes sagrat?—Copons.

Y 'ls dos menos republicans?—Molins de Rey y Prats de Rey.

Y 'l poble dels dropos?—Bagá.

Y 'l que mes se sembla al Antonet quan toca 'l violí?—Sol-ona.

Y 'l que figura que tots los habitants son gossos?—Vila-de-cans.

Y 'l poble dels papiolis?—Papiol.

En los ministeris de Ultramar, Hisenda, Governació, Estat, Foment y Gracia y Justicia, hi ha 24 mil sollicituts demanant empleos.

¡Aixis prospera l' Estat!

Y lo se'n rigan.

Aquests 24 mil pretendents han tingut de gastar al menos per fer la sollicitut 24 mil fulls de paper sellat de tres rals.

Resultat: 72 mil rals á las arcas del Tesor, que aquests no hi foran.

Escena de la declaració de soldats.

Un quinto:

—Tinch una excepció per alegar. Jo aquí hont me veuhem tinch una gran afecció.

—Ahont la tèt?

—Al cor. Fa un mes qu' estich enamorat bojament, y encare no sè si arribo á tenir cor siquier, perque á la mèva minyona vaig donarli tot.

Un mestre molt presumtuós publicá una cartilla, ab lo títol «Arte de aprender sin maestro.»

En la plana primera comensavan las llettras A B C etc.

Y dessota de cada lletra y havia un rótol que deya:—«Esta es la a; esta es la b: esta es la c.»

Parlant ab tú 'm dius ximplet: deus tenir un rey al cos, ique no's digués Carlos set per malehiu's á tots dos!

J. P.

Un católich molt fervent se alabava sempre de que ell no vivia de carn, de peix, de llet, ni d'ous, ni de verdura.

—Y donchs de que viu? l' hi preguntaren.

—De fruyta respongué: visch de peras de bon cristiá.

A Gandesa hi ha recluta carlista.

Aquest dia s' hi presentá un jove á allistarse.

—Jo soch bolero, diu, y m' allisto perque l' empresari volia ferme ballar los divendres de quaresma. Ab aixó calculin si seré temerós de Deu.

—Donchs aquí, si s' acosta 'l Fijo, haurá de ballar tots los dias.

—¡Ay! Pero al menos ballaré ad majorem Dei gloriam.

Una beata 'l dia de Sant Joseph vé de la plassa.

Se troba ab un altre.

—¡Ay! ay! senyora Susagna... ¿qué porta aquí? Un ánech?

—Si senyora: es per celebrar la diada.

—Pero no sab que no's pot menjar carn avuy?

—Y qui l'hi ha dit que l' ánech sigui carn: miri tot lo que neda es peix. Pero are que me 'n adeno no porta vosté un pollastre y un llus?

—Jo l' hi diré 'l llus per dinar y 'l pollastre per postres.

—Me pensava que avuy no 's podia barrejar?..

—Oh! no tinga por, que no m' ho menjaré plegat, sino una cosa darrera de l' altra.

Lo mateix mestre de sempre.

Historia de Espanya:—A veure noy tú sabs qui va espulsar als moriscos d' Espanya.

—Si senyó.

—Qui vá ser?

—Ay... ay... devian ser uns espulsadors.

CANTARELLAS.

Si fos un pis lo téu cor no 'l voldria ni de franch: ¡que 'n déu ser poch d' agradable!... ¡Hi has tingut tants estadants!...

J. E.

L' amor... la moral... la fé... la virtut... la humanitat... ¿qué no 'u saben? Son paraulas que en molts escrits hi trobat.

C. DE LA A.

Al davant del piano estavam pensant jo ab ella y ella ab mí: —¿M' estimas? nos preguntavam: las mans al teclat portavam y las teclas deyan SI.

P. K.

Perque dius que sou bankers ja no 'm vols, ingrata Elissa: mira: si no tinch cap banch tinch en cambi una cadira.

L. T C.

¡Quins remenaments, quin ayre... no trobas res que t' aturi... Te semblas una fragata ¿no tens, nena, qui 't tripuli?

J. R

CUENTOS

Un xicotet fa campana cada dia. Lo seu pare arriba á saberho y després de

donarli una sumanta.—Burro l' hi diu, mes que burro: en ta vida seràs res, animal, ruch, ase, burro, mes que burro...

Y tantas vegadas l' hi diu burro, que 'l xicot exclama tot cremat:

—Co.n que soch fill de vosté!..

—Tomás digné un senyor al seu criat. Ves al teatro Principal y á la reixeta prén dugas butacas, que desitjo estar ben ampls: á l' una jo y á l' altre 'l sobretodo y 'l sombrero.

—Perfectament.

Lo criat torna:

—¿Quina fila t' han dat?

—Tinga, vosté mateix.

—Veyám... Fila 6.ª núm. 4 y filla 12 número 26... ¡Animal! qué no veus que son separadas?

—Ah y á mi que m' explica, ¿qué m' ho ha dit vosté?...

—Vés torna al *despaig*.

—Ah! con que 'm *despatxa*, donchs passihò bè!

Un qu' está divorciat de la seva dona y tè que passarli an tant, á mes de mantenir á set criaturas, fruyt de son matrimoni, diu un dia sortint del teatro:

—No puch anar al teatro que no m' entristeixi: fins las comedias que més fan riure quan arriban al final me conmovhen. Y es que per mes que'n digan comedias son verdaderas tragedias.

—¿Y perquè son tragedias?

—Perque acaban sempre ab una catástrofe.

—¿Ab una catástrofe?

—Sí: ab un casament.

EPIGRAMAS

Intens foch se declará l' altre dia á casa en Toni, y com per art del dimoni tot seguit se 'l sufocá.

Gran part se degué á l' Agnés que ab camisa, y sens recato vá treballa hi un bon rato ¡no es estrany que 'l *sufocá*!...

B.

Menjant dos un gros conill á casa 'l fondista Mola, promogueren tal tabola, que l' amo estigué en perill.

Eix enten sos disbarats, y retirant la cassola, murmura, tocant ruixola:

—¿Qu' es difícil tractá ab *gats*!

—¿Que tal en Pere?

—Aburrit.

—¿Y la Modesta?

—Aburrible.

—¿Perque no 'ls casa?

—Imposible;

fá dos anys que 'ls tinch al llit.

Lo cessant D. Pau Carpanta casantse ab la Salvadora, dona impura y gastadora vá lograr ferla *se-santa*.

A. F. O.

Un dia deya la mare:

—Sembla estrany: d' aquest mitjó no poguer trobá 'l *prío*...

Y vá respóndreli un frare

—¿Ojalá no 'l trobes jó!

E. C.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse, los ciudatass Jenani, Poca Solta, Un poetastre, Aragonés catalá, Dos tabalots, Tani y Manant, y L. Petxina de té.

S' haurian d' arreglar las dels ciudatass Desahogát, Pere Botero y Ricardet.

Las demés que s' han remés y 'ls noms dels autors de las quals no quedan mencionats, no poden insertarse per fluxas,

fácils d' endavinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciudadans Llambrochs. Si 'l sonet es fet de vosté está bé: nos sembla haverlo llegit en un altre puesto: tréguins de duples.—Dos parents de lluny. Esta conforme molt de lo que 'ns envian: lo que 'us demanan no pot ser, perque alterariam una costum.—Manelet. Bonich, pero verdeja.—Curt de talla. Insertarem una cantarella.—Trepitja espinas. Y la seva fugas.—Oncle y nebot. La combinació del seu anagrama ja un altre 'ns l' ha enviada primer.—S. M. y M. lus rtarem alguna cosa.—Roch Pastrana. Los seus epigramas son bonichs: pero nos semblan copiats ó traduhts.—Aragonés catalá. Gracias per lo que envia: anirá la major part.—Cómich d' Horta. Insertarem lo salt.—Antonet de la Figue. Aixís nos agrada que pensi ab nosaltres: ho insertarem.—A. F. O. No 'ns agrada tant com l' altre.—Espanyol francés. Ja haurá vist lo que hem fet.—Quiquet. La poesia es fluxeta: la guardarem.—Un novici. Algo aprofitarem.—R. Sisort. Lo pensament de la poesia es bonich: la forma al revés.—F. P. Reus. Aprofitarem l' epigrama.—Jenani. Igual que la major part de lo que vosté 'ns envia.—Po a Solta. La combinació del seu anagrama ja l' hem publicada: lo demés no fila.—Laus tibi Cospis. Com sempre hi ha cosas bonicas.—Fill de son pare, F. Mau, Victor Nogués, Pere Manant, Lola Molas, Mitja figa y Mij rehim, Caballero Artagnan, Un normalista, Un tabola, Ronsa, P. de las Pilotas, F. M. P. Sabadellench, Q. K., J. Perez (a) Bepa, Un p. elastre, P. Tinés Baró de la Bleda, Patera, Un tronera, D. Crispin y C.^a, D. Miá y Net, Badinguet, M. M. C. Badaoni y Ricardet haurán de deixarho per la semana entrant que aquesta no vá bé.—Panxeta. Insertarem un problema.—Gestas. No s' engresqui massa y per lo demés tinga calma.—Dos fills de Catalunya. Las preguntas hi anirán.—J. Ponze la. Bén versificat, pero no fila.—Recontratriagui etc. Aquesta semana si que no podém complaure'l: una altra será.—Manxaire. Paciencia.—Leunam Sardauc. Bén versificat pero hi falta aquella gracia.—Vilanovi de ca'n Nyerri. ¿Son copiats aquels epigramas?—Prussia catalá. Algunas plusas arreglables: ls demés no fila.—Mal catsiá. Fassis carrech dels temps que atravessém.—Tani y Manant. Aprofitarem una cantarella: lo demés no fa per casa.—Desahogát: Y una pregunta de vosté.—La M. en calsetols. Molt bé.—Dos tabalots. Anagrama y salt del caball hi anirán.—Pere Botero. La d' aquesta semana si qu'es bonica: l' insertarem.

SOLUCIÓ

que correspon á lo insertat en l' últim número de la *Campana*.

1.ª PREGUNTA 1.ª—Lo Retiro

2.ª Id. 2.ª—Las picas.

3.ª SALT DEL CABALL.

Si Estrella fos aquest quad ro y trinxeras las casillas, voldria vure á M. riones com ataca ab las guerrillas.

Y una carga detrás l' altra tot tirantlos cap avall, ferlos saltar com se salta en aquest salt del caball.

4.ª GEROGLIFICH.—Lo deure q no pagá no es pas nou.

5.ª FUGA DE VOCALS:

Déu castigá á Faraon ab la plaga de s mosquits, y are 'ns castiga á nosaltres ab la plaga dels carlins.

6.ª FUGA DE CONSONANTS:

A Salamanca vá anar en Sevè lent de ceré: al cap d' any vá aná á matars' fent vent fret y 'l temps bén fresch.

7.ª ANAGRAMA.—Suo.—Ous.—Sou.—Uso.

8.ª XARADA 1.ª—La mi-na.

9.ª XARADA 2.ª—Lo-ma.

10.ª ENDAVINALLA.—Bil llot.

Totas las soluciones enterament ningú las ha endavinadas: totas menos las 1, 2 y 6 D. Miá y Net, las 5, 7, 8 y 9 y 10 Nyela Caballero Athos y Jenani: las 3, 5, 7, 8 y 10, Aragonés catalá: las 5, 7, 8 y 10, Rateta dels ulls blaus, Pere Taps, Vilanovi de ca'n Nyerri, Caballero Artagnan y Un mort viu: las 5, 7, 8 y 9, Mitja figa y mij rehim: las 5, 7, 9 y 10, Mignon: las 5, 7 y 9 L oncle y o nebot y Trepitja espinas: las 5, 7 y 10, Richelieu y Un fill de son pare: las 5, 7 y 8, Desahogát: las 2, 5 y 7, Poca Solta: las 2, 5 y 10, Dos parents de lluny: las 5 y 10, Badinguet y Manelet: las 4 y 5, Don Crispin y C.^a; y finalment la 5 no mes, Chapasqué y Dos fills de Catalunya: no mes que la 9, Patera, y no mes que la 1, Baró de la Bleda.

FUGA DE VOCALS.

P.r.q.. 'ns d.n.n t.nt tr.st.rn
l m.n c.r.t.s c.r.t.s c.r.t.s?
s. .nr.d.t c.m l.s b.sc.s
h. v.s, p.r.q.. b.sc.s b.sc.s?

FUGA DE CONSONANTS.

i. i. i. i. i. i.
i. i. i. i. i. i.

PERET TANI.

ANAGRAMA.

Vosté del tot tant estrany, tot pèl que mes l' hi convinga, no tot mal y després vinga ab que la culpa tinch jo.

Ja l' hi he dit que la Tuyetas tè per cap un tot; entenguíu: tot plegat quatre lletretas: ¡apa aquí ramiá, lector.

PERICO MATALASSÉ.

PREGUNTAS.

- 1.ª ¿Qu' es lo que 's véu al mitj de América?
- 2.ª Quin es l' auccell que sense ser de rapinya menja sempre carn de ploma?

DOS FILLS DE CATALUNYA.

PROBLEMA ARITMETICH.

¿Poden sumarse cantidades heterogéneas? En cas afirmatiu quan fan una dotzena d' ous, un porró de llet, una lliura de sucre, dos unzas de canyella, tres de mido y mitja pell de llimona?

DOS BALIGA-BALAGAS TARRASSENCHS.

EPIGRAFIA.

ID	S	EL	ES	C
AM				SA

¿Quin nom pot compondre aquesta inscripció?
PERE BOTERO

XARADA

I.

A una tres-duas vaig demanar la duas sola ab prima, es clar.

La hu y segona altre cullí; per xo are 'm poso tot per lluhir.

PRUSSIA CATALÁ.

II.

Negativa es ma primera mala cosa es dos y tres, y lo mèu tot lo nom es del que comensa carrera.

UN NOVICI.

ENDAVINALLA.

Lector miram sens rezel: Per dartera y per davant sempre veurás que só un sant: véis si só digne del Cel!

PERE BOTERO.

GEROGLIFICH.

LAS 13 MODAS

MUSLIN.

(Las soluciones en lo próxim número.)

ANUNCI.

FLOR DE UN DIA.

NOVELA BASADA EN EL BELLÍSIMO DRAMA DEL MISMO NOMBRE

POR

D. MANUEL ANGELON.

(3.ª EDICION.)

Dos numerosísimas ediciones van ya agotadas de una obra que se hizo popular desde su primera aparicion al público.

Los muchos pedidos que nos asediaban tanto de América como del resto de España, y la carencia absoluta de ejemplares, nos han movido á publicar esta 3.ª edicion, con condiciones tales de baratura y buen gusto tipográfico, cual ya no puede exigir mas el público que nos favorece.

Bastará decir que la «Flor de un dia» que forma dos bellos y elegantes tomos en 8.º y que antes costaba 28 reales, se espnde hoy á 8 reales en Barcelona, y á 10 en el resto de España, franco de porte.

La venta en las principales librerias de esta capital, y para los envíos dirigirse á la Librería Española de Lopez, Rambla del Centro, número 20, tienda.

IMP. V. Y F. GASPÀR, A TAU LFO, 14.
Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.